

kommer til, at Gennemsnitsbeløbet maatte blive 8,000 Kr. pr. Td. Hartkorn. Det ærede Medlem anførte selv, at det gjorde nogen Forskel i Beregningen, om man tog en lidt længere eller en lidt kortere Periode til Gennemsnit. Ja, Sagen er den, at i den Periode, her er Tale om, have Salgspriserne Aar for Aar været nedadgaaende. Altsaa, jo længere man gør Perioden, des mere misvisende bliver Gennemsnittet. Man gør i dette Tilfælde netop rigtigst i at holde sig til det sidste Par Aar, som vise et nogenlunde konstant Niveau, lavere end de foregaaende Aar. Men desuden mener jeg, man ogsaa bør tage Hensyn til den store Mængde Ejendomme, som her komme i Betragtning. Indskrænkes Betragtningen til Ejendomme paa 1 Td. Hartkorn og derover, vil det sige, at det er omtrent 335,000 Tdr. Hartkorn af de samlede 375,000 Tdr., og for dem har Gennemsnitsalgsprisen i de to Aar 1897—98 været 5,160 Kr. Lægges man hertil mellem 1200 og 1300 Kroner for Besætning og Inventar, naa vi til de af mig nævnte 6,400 Kr. Hertil har nu det ærede Medlem gjort gældende, at der skulde lægges 600 Kr. for Tiende og Arvefæsteafgift. Jeg tror snarest, det er lidt for højt beregnet, men alligevel naa vi jo kun op til 7,000 Kr., og det øvrige Paalæg, det ærede Medlem gav, forekommer mig dog at være ret vilkaarligt ansat, en Formening om, at man vil vurdere dem højere end efter de faktisk foreliggende Salgspriser. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det modsatte snarere vil blive Tilfældet. Men hvad enten det ene eller det andet sker, er det i alt Fald sikkert, at selv om man kommer op til en højere Beregning end den, der er forudsat, vil det ikke have Betydning for Statskassen, men for Kommunerne, thi saa fører det til, at det Tilskud, Kommunerne faa, bliver saa meget større.

Over for det andet ærede Medlem for Viborg Amt, som talte først i Dag (A. Nielsen), skal jeg bemærke, at naar han paaviste, at Ejendomme med det mindste Hartkorn vilde blive forholdsvis haardere ramt af Reformen, end de andre med større Hartkorn, er dette jo en ganske naturlig Følge af det Princip, at man anser det for rigtigst at beskatte efter Værdien. Er Vær-

dien virkelig forholdsvis større for disse Ejendomme, bliver det en naturlig Følge af Princippet, at de blive noget haardere ramt. Det maa i saa Henseende gøres gældende, at det netop for en stor Del er dette, den hele Reform drejer sig om. Der har jo stadig været holdt paa, at den nuværende Beskatning er uretfærdig og ubillig, fordi den efter den nedarvede Maalestok hviler højst ulige paa Ejendommene i Forhold til deres nuværende Værdi. Naar man altsaa vil gaa bort fra det, naar man vil reformere dette Forhold, kan Resultatet kun blive, at der gives nogle en Lettelse, andre en Byrde, naar man dog skal have omtrent det samme Skattebeløb ind. Faktisk bliver Skattebeløbet noget mindre, end det hidtil har været, eller det paaregnes at blive mindre. Men det kan alligevel ikke undgaas, at der, naar man overhovedet vil en Reform i den angivne Retning, bliver dem, for hvem den bliver en Byrde i Stedet for en Lettelse. Det er givet.

Det samme maa jeg bemærke over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen). Det Eksempel, som han anførte, er for saa vidt ret oplysende, som der er Tale om at afkræve Kjøbenhavn netop det samme Beløb, som det hidtil har svaret som Bygningsafgift, nu som Ejendomsskyld, og det kun er en anden Fordeling, hvorom der er Tale. Det har altid været en Anke mod Bygningsafgift, at den hviler kun paa Hensynet til Arealet, hvilket slet ikke er noget Udtryk for Ejendommens virkelige Værdi, og navnlig ogsaa dette, at den meget forøgede Værdi, som Ejendommene i de bedre beliggende Kvarterer, paa det saakaldte Strøg, have faaet ved Konjunkturerne, slet ikke blive Genstand for Beskatning. Det er da en Selvfølge, at naar man gaar til en Reform, der netop har til Formaal at rette det, der saaledes hidtil er blevet fremhævet som Fejl og Mangler ved det bestaaende System, maa Følgen blive den, at man kommer til at ramme netop disse paagældende Ejendomme temmelig haardt, Det, der kunde være Spørgsmaal om, er, om det ikke kunde være billigt og rigtigst, at man gør det noget mindre føleligt ved at tage en Overgangsfrist, i hvilken altsaa Forandringen foregaar successive. Jeg har